

מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

מובין ירושלים, נסיציונה, גדרה, רמלה, ראשון לציון, קרית יעקב, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

שבת כג' כסלו התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:20	17:11	י-ם
16:17	17:08	ת"א
16:16	17:07	ח"פה
16:20	17:11	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

כלל חשוב - אין מותרים לאדם שום דבר בלא תפילה

יחסי אהבה וידידות היו בין האחים הקדושים **מארי חיים שלום** זצ"ל ואחיו **מארי סעדיה בן אור** זצ"ל זכר צדיקים וקדושים לברכה, היה ביניהם תקשור רוחני גדול, פחות דיברו בניהם ביום יום אבל בנשמות היו קשורים, הרבה פעמים היה המארי שולח אנשים להתברך מפי אחיו וכן להפך, ישנם סיפורים על **תקשורת רוחנית** מדהימה ביניהם.

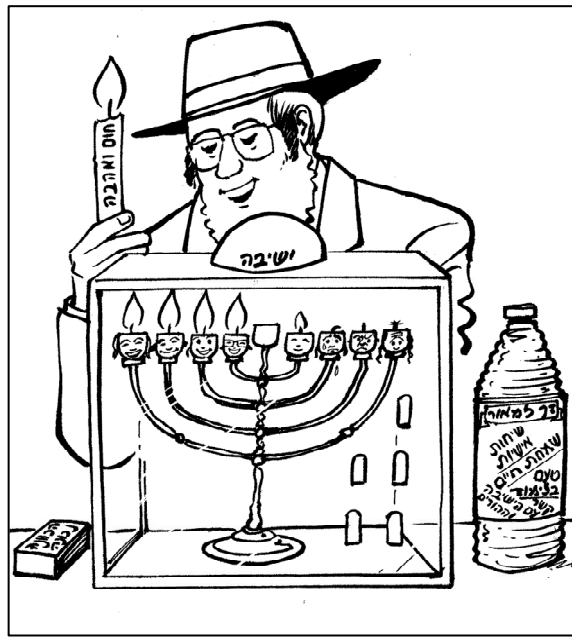
ועל כך מספר רבי יוסף רבי: באותו יום שנלקח מארי סעדיה בן אור לקופ"ח היה זה אחרי **פטירת אחיו** שמעתי אותו אומר: ' אחי נפטר אין לי מה לחיות' ובאמת נפטר בה' אדר תשנ"ז, פחות משנה מיום פטירת מארי חיים שלום, זכותם תגן עלינו.

נא להתפלל לרפואת חיים בו שמחה שמחה בת נעימה

מי עדיף? "אוהב אמת" ו"שונא שקר", מי עדיף? הראשון שבהם. כי בכל אדם ישנן מידות של אמת ושל שקר. אם נחון אתה בתכונה של **אוהב אמת**, אזי תראה בחברך את החיוב בלבד, וימאשר הנך. לעומת אם שונא שקר הנך, תבחין **בצד השקר** שבזולת בלבד, ולפיכך אינך מוצא את מקומך בעולמך כי רואה אתה רק את הצד השלישי שבזולת ובכך חשך עולמך...

בזמן שהיה רבי בזמן שהיה רבי **ינון חורי** זיע"א בא להתפלל- אם זה בביכנ"ס "היכל יוסף", או במיקלט, או בכל ביכנ"ס אחר- היה נעמד בכניסה, מעבר לפתח כי **לא רצה שיכבדו** אותו ויקומו מפניו. ואם היו מביאים לו כסא, כדי שישב, היה מביע מורת-רוח, ומבקש שלא יכבדו אותו, כי הוא לו ראוי לכבוד, ואומר: "אם תכבדו אותי- אלך להתפלל בביכנ"ס אחר".

ואם היו קמים לכבדו- אוי ואבוי, אוי ואבוי! היה נגרם לו צער גדול מאוד, והיה אומר: "**מדוע אתם מצעים אותי?** מדוע אתם קמים? אינני ראוי שתקומו לכבדו!"

מה רבה ועצומה זכותו של המקיים מצווה- ואפילו אם הוא נער צעיר!

בעודו נער, הגיע הגאון רבינו **רפאל ברוך טולדנו** זצוק"ל לסעודת מצוה ונמנע מלאכול, ידידיו לחצו עליו מאוד שיגלה להם מדוע אינו אוכל, עד שנאלץ לספר להם שהוא **שרוי בתענית**.

שאלו אותו לפרש התענית, ואמר להם: "הייתי בבית הדין ושמעתי כיצד מתווכח אדם אחד עם אבי, הוכחתי את האיש וגערתו בו, אבל אבא מחה בעדי והצטער על שהעלבתי את האיש. עתה **אני צם** כדי לכפר על שגרמתי לאבא צער...."

יש לעשות זיכרון לך לעורר את האדם שיש קץ לימיו עלי האדמות

שנים רבות היה מוסר רבנו **אברהם הררי רפאל** זצ"ל שיחות מוסר לתלמידי הישיבה, מתבל דבריו מהנהגותיהם ומדותיהם של הצדיקים והגאונים בדורות עברו, **מגאוני חלב וירושלים**, שחלקם זכה להכיר, ועל מסירות נפשם לתורה וקיומיה, ונטוע בתלמידיו אהבת תורה ויראת שמים פעמים רבות היה מתרגש בספרו בשבח הצדיקים ופורץ בככי. הוא **התחנב מאוד** על בני הישיבה, שומעי לקחו, והיו מתלויים עמו אחר שיחתו לשמוע עוד ועוד מענין לענין.

נקודה למחשבה נקודה נקודה למחשבה

ג'קי הניח את הביצה בראש המתקן המורד שעמד על שולחנו, ולחץ על כפתור 'הפעל'. הביצה החלה להתגלגל במורד המתקן עד שנתקלה במוט ברזל דק שבקע את קליפתה, תוכן הביצה נשפך אל תוך כוס קטנה ומערבל זעיר החל לבחוש את תכולתה במהירות, לאחר מכן התהפכה הכוס והביצה המקושקשת נשפכה אל תוך מחבת שהספיקה בינתיים להתחמם. דקה נוספת עברה וג'קי פתח את דלת המתקן, הוציא את החבית! החוזה והחל לבחון אותה מכל הצדדים. האכזבה ניכרה על פניו, כאשר גילה שהחבית נשרפה להלוטין וקליפות ביצה היו מפוזרות בתוכה, עוד 'המצאה' שניסה להביא לעולם התבררה ככישלון נחרץ. הוא **היה על סף ייאוש**, כל כך הרבה תקוות תלה בהמצאה הזו שתוכל לחסוך המון עבודה ועמל לחדרי אוכל גדולים של מוסדות חינוך וכן למסעדות מהירות, הוא היה בטוח שיצליח למכור את המכשיר בכמויות מסחריות ולהתבסס מהפנטט כלכלית, אבל זהו האב-טיפוס השלישי שהוא בונה.

זה לא היה הרעיון הראשון של ג'קי במשך השנים, אימא שלו כבר הכתירה אותו בתואר 'בעל החלומות', וגם הוא חשב שהגיע הזמן כבר להרים ידיים, עד שיום אחד נתקל ג'קי במודעה מטעם דארפ"א - 'הסוכנות הממשלתית לפיתוח תוכניות מחקר הגנתיות מתקדמות בארצות הברית', במודעה נכתב: 'אם יש לך רצון יצירתי, ואתה יכול להתמודד עם אתגרים מפתיעים - מקומך איתנו'. ג'קי התקשר מידית למספר המופיע במודעה, ונקבע לו יום בו עליו להתייצב ולהיבחן על כישוריו.

ביום המיוחל הוא הגיע אל הכתובת שניתנה לו, וכבר מהרגע הראשון הוא הבחין בכך שהוא לא האדם היחיד שהוזמן לראיון באותו היום, **למעלה ממאה בני אדם** המתניו בלובי של הבניין ומילאו פרטים אישיים אצל הפקידים במקום. בשעה העיודה נכנס אל הלובי אדם גבה קומה והודיע שכל הנרשמים מוזמנים להיכנס אל תוך האולם, שבו ייערך מבחן מיון קצר בין הנוכחים. והאיש חילק לכולם דפדפות ריקות ועטים. לאחר מכן הוא תפס את המיקרופון והחל לדבר: 'ברוכים הבאים לכל הנוכחים, כל שעליכם לעשות הוא לרשום בדפים שלפניכם את רשימת הכישלונות שהיו לכם בעשר שנים האחרונות! אל תרשמו מילה אחת אודות קורות חייכם והתארים שיש לכם...! האנשים היו די נבוכים מהמטלה שהוצבה בפניהם, רבים מהנוכחים כתבו רק כמה שורות בדפים שלפניהם והגישו אותם לאחראי, אבל ג'קי רשם בפרוטרוט על גבי **שלושים עמודים** את כל רשימת הניסיונות והכישלונות אותם נחל בשנים האחרונות. שבוע לאחר מכן הוא הוזמן למשרדו של מנהל הסוכנות שלחץ את ידו במאור פנים: 'נעים מאוד ג'קי, התקבלת לעבודה בדארפ"א!' 'דע לך שמאוד התרשמנו מהכנות שלך ומהיצירתיות המיוחדת שלך, אנו זקוקים בדיוק לאנשים כמותך'. 'איך זה? שמכל האנשים שהגיעו לראיון, הצלחתי דווקא אני להתקבל?!' 'שאל ג'קי המופתע. והמנהל השיב: 'תראה ג'קי, אנחנו צריכים **אנשים שדבקים במטרה** ואינם מתיאשים מכישלונות. התכונה האצלק היא שאתה אף פעם לא מרים ידיים, המציאות מראה שמכל עשרים כישלונות המצאה, בסופו של דבר אחת מהן הועילה לכולם, ועם התכונה הזו אני בטוח שאתה תצליח להגיע רחוק...!'

דבקות במטרה. היא אחת התכונות הייחודיות בקרב בני האדם. כאשר אנו לא מתייאשים ודבקים במטרה. בכל הכוח. אנו זוכים **לעזרה אלוהית מופלאה** ולהצלחה בכל מעשה ידיו. אדם לא יכול להצליח להגיע להישגים אמיתיים בחיים אם הוא לא נכשל קודם. ולכן. כל כישלון שאדם חווה מחשנל אותו לעמידות **בניסיונות החיים**. עוזר לו לעבור אותם בשלווה ובביטחון. ומתן לו ניסיון להמשיך החיים. (העורך).

לפעמים רואים אנו אדם מפועל ויוזם למען הכלל, ומקדיש את כל זמנו לטובת הסובבים אותו. הוא מתרים אנשים ורוחם אותם לפעולה, אף על פי שלו עצמו אין מה לתרום. יש אנשים שיחשבו שזה לא בסדר **לדרוש מהאחרים** בלי שאתה תורם מעצמך, אם אדם יקר כזה- זכות הרבים תלויה בו, שהרי כל המצוות שכל האנשים עשו, נעשו בזכותו. לאדם כזה, הפועל למען הכלל, **יש עזרה מיוחדת ממרום**, כי לפעמים בעזת שלוש אנשים שלא שוות כלום, אפשר לעשות דברים גדולים מאוד.

כשרוצים להיפרע ממי שמגיע לו עונש נוסלים ממנו את מידת הביטחון בבורא.

ק הדור בכל הניסים שבנתך, לעשות כל אשר ביד האדם והשאר יהיה ביד שמים

מספר רבי יוסף זונדל: בישיבה היה לי חבר ניצול שואה, שאיבד את מרבית משפחתו באירופה. מצבור של זיכרונות קשים, געגועים ותחושת בדידות הציקו לו מאוד. באופן מיוחד הרגיש בחסרונו של אב, בהגיעו **לתקופת השידוכים**. הוא טען באוזניו, כי חסרה לו מאוד האפשרות לבוא לאבא שלו, לספר לו הכל, ולשפוך את ליבו לפניו ולהיעזר בעצתו. חשתי כי הוא נתון במשבר. יעצתי לו- "היכנס אל אבי, רבי **מאיר חדש** זצ"ל. תוכל לשוחח עמו על הכל, כפי שמשוחחים עם אבא."

אך החבר נרתע, "איך אוכל לדבר איתו על כל **העניינים הקטנוניים** שמעסיקים אותי? אני לא מעז." "אין לך מה להחשוש, ואין לך מה להפסיד- להצתי עליו- נסה!" "הוא אזר עוז- ונכנס. השיחה נמשכה שעה ארוכה. הוא הגיע אלי נרעש כולו, והדמעות חונקות את גרונו.

הרב אברהם גרודז'נסקי זצ"ל, מנהלה הרוחני של ישיבת סלבודקה בליטא, שהה פעם בדרך וניכנס ללון באכסניה אחת. באמצע הלילה שומע בעל הבית, הגוי, קולות של ריקודים מתוך חדרו של היהודי. הלה כבר 'הבין' מה קרה שם, הוא היה בטוח כי אורחו החל לשנות יין עד שהשתכר והחל **לרקוד לבדו** בחדר...

למחרת בבוקר, קרא אליו את הרב אברהם גרודז'נסקי ושאלו: "איך קוראים לך?" "שמו של מי אתה מעוניין לדעת?" שאל הרב. "שמו וטיבו של המשקה ששתית ממנו בלילה, עד שהשתכרת והתחלת לרקוד..."

השיבו הרב: "אני מרביץ תורה ומוסר **בישיבת סלבודקה**. בלילה זה מתחנן אחד הבהורים החשובים בישיבה, וכיוון שלא היה באפשרותי להשתתף **בשמחת הנישואין**, יצאתי בריקוד לבד, בחדרי, כדי לשתף את עצמי בשמחה זו."

אשתו של אסיר פנתה למנהל הכלא: "אדוני, באתי לכאן כדי שתיתן לבעלי עבודה קלה יותר." אומר לה המנהל: "גברתי, בעלך מדביק תוויות על בקבוקים, זו לא עבודה קשה."

עונה האשה: "מה פתאום, הוא אמר לי שהוא **חופר מנהרה**..."

כל העלונים: hamaor.net

נשיקת חוסי הציציות של בעל עגלה פשוט חשונה במוזמים יותר מקילוסים של המלאך מיכאל.

החיים במוסקבה לא היו קלים כל עיקר. רבי **לוי יצחק בודד** זצ"ל אמנם ברה מרודפי נפשו, וניצל ממות לחיים ממש, אבל עדין לא מצא מנוח. מדי פעם נודע לו **שמחפשים אחריו** ומרחרחים סביבו. ואמנם הוא התחמק מהם, אך מי יודע אם חלילה יעלו עליו...

במוסקבה באו ביום מן הימים לחפשו בבית הננסת הנקרא "פקרובקע", אך לא מצאוהו שם, **ולמרבה הפלא** לא טרחו הרודפים להיכנס לביתו, למרות היותו בקרבת מקום.

"משולח ננוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ פנען (בראשית לו, א)

דרשו רבותינו (בראשית רבה פד, ה) אמר רבי הונאי משל לאחד שהיה מחלך בדרך וראה כת של כלבים ונתיירא מהם וישב לו ביניהם וברחו, כך יעקב אבינו כיון שראה את עשיו ואלופיו נתיירא מהם וישב לו ביניהם וברחו.

יש מבארים שמדרש זה בא ללמד מוסר השכל דכשרואה אדם שבאים עליו יסורים ח"ו, לא יבקש עזות איך לברוח מהעזרת, אלא אדרבה מתוך הסבל עינמו עליו למצוא לו מקום, דהיינו שיאמין בלב שלם כי הכל מאת הקב"ה מן השמים, וממילא כל הענין אינו אלא הסתר היעוני בעוד שבפנימיות המיעב הכל לטובה וחסד ה' מלאה הארץ, וממילא על ידי זה ימצא לו מקום מנוחה בתוך הענין לישב בה (שפתי צדיק).

מסופר על הגאון רבי **יהונתן אייבשיץ** זצ"ל רבה של פראג, שפעם פנה אליו כומר רשע שונא ישראל וסאל: שמעתי שאתם היהודים נוהגים כבוד ברב שלכם וכשרואים אותו קמים בפניו, ו**הדרת פני זקן** (דברים יט, לב) ואין זקן אלא מי שקנה חכמה (קידושין לב ע"ב).

עוד שמעתי, המשיך הכומר, שיש אצלכם היהודים סגולה שבזמן שמתנפל עליכם כלב נובח לשבת על הארץ, ואם כן כיצד נתנהג אם יודמן לפניכם כלב ורב ביחד? (הרשע המרושע רצה להשוות חלילה וחס את כבוד הרב עם הכלב).

השיב לו רבי יהונתן השגון והחריף, הלכה פסוקה היא ביריבו (ברכות מה ע"א), כל הלכה שרופפת בידך פוק חזי מאי עמא דבר, יא וראה מה העם נוהג ותנהג כך גם אתה, מסתמא מנהג אבותיהם ואבות אבותיהם בידיהם, בוא ונעא אני ואתה ביחד (הרב ביחד עם הכומר-כלב) ונראה מה יעשו כולם ונראה מה ההלכה!

הכומר הרשע תמיד היה מנסה לנגח ולרבי עם הרב, יום אחד הכומר השקה את גינתו ובדיק הרב עבר שם, אמר לו הכומר, רבי יהונתן, תניד לי, מה ההבדל בין יהודי לחזיר, השיב לו רבי יהונתן בפיקחות: הגדר הזו שמבדילה בינינו... התורה הקדושה נותנת פקחות עצה ובינה לאדם, **לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה** (משלי ח, יד).

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

"המעביר על מידותיו" ו"הדן את חברו לכף זכות" – מי גדול ממי? לכאורה, זה המעביר על מידותיו, שהרי הוא חייב להתאפק ולהבליג. אולם לא כן הדבר, שהרי המעביר על מידותיו, מעשה יפה עשה, בסלחו למי **שעול לו רע**, אך חברו שפגע בו נשאר בעוותו. לעומת זאת, כשאתה דן את חברך לכף זכות, הרי שאתה לא רק מתעלה, **אלא גם מילה** את חברך עמך למדרגה גבוהה יותר...

גם לאחר שמשגים את האלוקות כמלאך צריך לקיים את המצוה יהודי פשוט

מסופר על רבי **יוסף י"ד הלוי** שהיה עני. יום אחד ראו אותו שמה וסיפר ששלושה אנשים הבטיחו לו משכורת חודשית. לאחר שנה ראו אותו עצוב. שאלוהו מה קרה? והוא ענה אל בתבטחו בנידיבים כי **האחד** תצא רוחו- נפטר, **השני** ישוב לאדמתו- חזר לחו"ל, **השלישי** אבדו עשתנותיו- פשט רגל...

בריאית העולם מעולם לא נפסקה- המחדש בטובו נכלל יום מעשה בראשית"

כמו גחלים שאם נשאר ניצוץ אחד אפשר להבעיר את כל הגחל עד למזורה גדולה אבל אם לא יהיה ניצוץ קטן דבוק בנורא תכבה נשמתו.

משוגע אחד הלך לרופא ואמר לו: "דוקטור, בורח לי סידן מהגוף!" "דוקטור: **אני יכול להבין אותך**..."

חולה: "אני לא יכול לישון בלילה, אני שומע את עצמי נוחר. מה לעשות? הרופא: "מה הבעיה? **לך לישון בחדר אחר**..."

אתמול הלכתי ברחוב ופתאום נתקלתי בקבצן. הוא פנה אליי ואמר: "סליחה, אתה יכול לעזור לי בכמה שקלים?" ענית לו: "למה בכמה שקלים? **אני אעזור לך בחינם!**"

פנס מצאו את הסבא מסלבודקא הגאון רבי **נתן צבי פינקל** זצ"ל עומד בתפילה ליד ביתו של אחד מתלמידיו. שאלוהו על מה ולמה? ענה הסבא: "ידוע לנו כי לתלמיד זה **יש צרה בביתו**." כאשר אנו רואים אותו יום יום בישיבה, קשה לחוש בצערו האמיתי, לכן באתי ליד מעונו. כאן **ההרגשה** של הנושא בעול עם חברו עמוקה יותר ויכול אני להתפלל עליו יותר מעומק הלב.

רשימת תפוצה info@hamaor.net

מי שסובל רחמ"ל אף כי אינו במדרגה של אהבה אר קייב ולא בטע ח"ו בהנהגתו יתברך גם זה מדרגה

בינם השני של ראש השנה סמוך לערב היום, הופיע אצל רבי **אליהו ראטה** זצ"ל אחד ממקורביו. "אוי, רבי אליהו", פנה הלה בכאב אל הרב, "חבל, חבל על חג כזה קדוש ונעים שעומד להיפרד מאיתנו ולא ישוב אלא כעבור שנה תמימה... האם יש דרך להמשיך הארתו, נועמו והרצינות המתלווים אליו למשך השנה?"

"יש לי רעיון עוברך", השיב לו רבי אליהו על אתר, "אם חפץ אתה מבט ב'ראש השנה' בכל השנה כולה, שמע נא בקולי, כשאתה **מברך ברכה**, תאמר את הברכה בכונה יתירה, וכשתאמר 'ה' אלוקינו מלך' תכוון באמת בפנימיות לבל למה שאתה אומר; היינו להכניס היטב בליבך ובמוחך שהקב"ה, הוא מלך העולם והוא מולך עליך ועל כל רכושך ועל כל אשר לך, וגם את המאכל הזה, אשר לפנינו, יצר וברא ה', **ואתה מודה לו ומשבחו** בעת אכילתך, בידעך כי רק כך מותר לך לקחת וליהנות מבריאתו. אם אכן תנהג כך בכל ברכה וברכה, הרי יש לך את פנימיות עניין של ראש השנה."

לעילוי נשמת: שרון בן זחבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סיעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יוגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי, **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**